

OCHRZCZENI w 2019 r. (26 dzieci)

STASIAK Zuzanna Katarzyna, ENEJDA Jakub Wiktor, KOŁODZIEJCZYK Maksymilian Roch, CZEKAŁA Maja Wiktor, WIŚNIEWSKI Natan Bartosz, RZEPA Amelia Magdalena, GRABIEC Oliwia Wiktor, GRABARA Jakub Jan, SPAŁEK Nikodem Tomasz, IDZIAK Jakub Rafał, GARBACZ Zuzanna, SUSKA Laura Alicja, PŁANETA Jakub Aleksander, RYCHTER Marcel Damian, SKOREK Liliana Zuzanna, SKRZYPEK Alex Martin, ŚWIT Aleksandra, WOSIK Natalia Emilia, PRZYMEŃCKI Lena, GRAJ Jan Oliwier, PLUTA Izabela Weronika, BIEDA Lena Florentyna, ORGANA Agnieszka Łucja, WYCZAŁEK Adam Zenon, BRZĘCZEK Alan Kacper, SIKORA Joanna Barbara.

*Rodzicom ochrzczonych dzieci gratulujemy i życzymy,
aby Wasze dzieci – jak Pan Jezus w Nazarecie – wzrastały
w mądrości i łasce u Boga i u ludzi.*

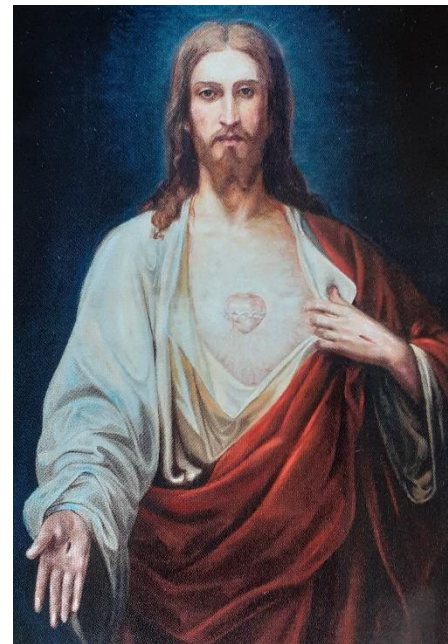

ZMARLI w 2019 r. (63 osoby)

ZEJLER Zdzisława, KNAP Halina, UCIEKŁAK Zygmunt, SZAFRAŃSKA – LACHOWICZ Elżbieta, SŁAWIŃSKI Tadeusz, MAŚLANKA Halina, CHŁÓD Marta, MOLSKI Ryszard, PICH Halina, IMIELIŃSKA Jadwiga, BIENIEK Henryk, GÓRNIASZEK Anna, PACYK Leokadia, JABŁOŃSKI Miłosz, PIETRZELA Bogusław, URBAŃSKA Zofia, KULA Antoni, WOLNICKA Zuzanna, MORAWIEC Tadeusz, KUCHARSKA Jadwiga, ADAMUS Daniela, CZAPACZYŃSKI Jerzy, PRASZCZYK Stanisław, RUDZKA Alicja, MAŁEK Adela, DUDA - DZIEWIERZ Krystyna, MAŁECKI Marian, s. KURAS Teresa CR, MORDAL Ireneusz, DOCHNAL Antoni, BARUCH Mirosław, STACHURSKA Maria, NOWAKOWSKA Czesława, KURSZEWSKA Teresa, MOROZ Iwona, MINIEWSKA Barbara, GÓRNIAK Tadeusz, MOKRZYCKA Danuta, SZELKA Jerzy, FREJ Klara, ANDRECKA Krystyna, BĄKIEWICZ Krzysztof, MACIASZCZYK Danuta, ZYGUŁA Jadwiga, GRABOWSKA Zofia, JAMRÓZ Barbara, LESZCZYŃSKA Kazimiera, JANIKOWSKA Joanna, HAZLER Małgorzata, PISKORSKI Jan, ZATORSKA Zofia, BASZARABA Sabina, SOŁKIEWICZ Janina, CEGLIŃSKA, Elżbieta, SZLUFIK Stanisława, RORAT Anna, MATCZAK Jadwiga, TAJCHMAN Stanisław, WEKIERA Joanna, KULESZA Franciszka, JANIK Henryka, NAWROT Irena.

*Wieczny odpoczynek racz im dać Panie.
A światłość wiekuista niechaj im świeci*

MODLITWA ŚW. JANA PAWŁA II O POWOŁANIA

Święta Rodzino z Nazaretu, wspólnota miłości Jezusa, Maryi i Józefa, wzorce i ideale każdej rodziny chrześcijańskiej – Tobie zawieramy nasze rodziny. Otwieraj serca rodzinnych wspólnot na wiarę, na przyjęcie Słowa Bożego, na chrześcijańskie świadectwo, aby stawały się źródłem nowych i świętych powołań. Oświecaj umysły rodziców, aby otaczając swoje dzieci troskliwą opieką i mądrą miłością umieli prowadzić je nieomylnie ku dobrom duchowym i wiecznym. Kształtuj w duszach ludzi młodych prawe sumienie i wolną wolę, aby wzrastając w mądrości, latach i łasce umieli wielkodusznie przyjąć dar Bożego powołania. Spraw, abyśmy kontemplując i naśladowując Twoją wytrwałą modlitwę, wielkoduszne posłuszeństwo, z godnością przeżywane ubóstwo i dziewiczą czystością, uczyli się wypełniać wolę Bożą i wspomagać z subtelnością tych spośród nas, którzy zostali powołani do bardziej radykalnego naśladowania Pana Jezusa, który za nas wydał samego siebie. Amen.

WSZELKIE DUSZPASTERSTWO JEST DUSZPASTERSTWEM POWOŁANIOWYM...

„...W czasie tegorocznego Adwentu pragnę jako Pasterz Diecezji podzielić się z Wami moją wielką troską i odpowiedzialnością za obecnych i przyszłych kapłanów. Chciałbym, aby stała się ona nieustanną troską, całego ludu Bożego naszej Archidiecezji. Skoro sam Bóg zechciał posłużyć się osobą i misją św. Jana Chrzyciela, aby przygotować ludzi na przyjęcie Jego Jednorodzonego Syna, to dzisiaj pragnie się posłużyć i rzeczywiście posługuje się współczesnymi duchowymi przewodnikami na drogach zbawienia świata.

Tymczasem w naszej Archidiecezji –w ostatnich latach – odczuwamy już brak duchowych przewodników prowadzących współczesnego człowieka drogami ku Jezusowi. Odnosi się to do kapłanów jak i osób życia konsekrowanego. Z każdym rokiem maleje w naszej archidiecezji liczba księży czynnych duszpastersko wskutek śmierci oraz przejścia na zasłużony odpoczynek, zwykle po ponad czterdziestu latach służby. **Spadek liczby alumnów naszego Seminarium do dwudziestu sześciu - liczba nie notowana w historii naszej archidiecezji sprawia, -że każdego roku możemy liczyć zaledwie na kilku nowo wyświęconych kapłanów. Stąd też może już zaistnieć w najbliższym czasie taka sytuacja, iż parafia po odejściu proboszcza nie otrzyma już osobnego duszpasterza, zamieszkującego pośród Was, lecz zostanie powierzona proboszczowi sąsiedniej parafii, który będzie dojeżdżał z posługą sakramentalną.** W takiej sytuacji jednemu kapłanowi, tak jak to się zdarza już na Zachodzie, zostaną powierzone duszpasterskiej trosce dwie lub nawet więcej parafii. W obliczu takiego zjawiska, które jawi się nam na horyzoncie codziennego życia Kościoła, jakże nie zwrócić się do Was i nie zachęcić Was, Drodzy Diecezjanie, do nieustawiania w błaganiach, by Pan „wyprawił robotników na swoje żniwo”? (Mt 9,38). Każdego dnia zanoście swoje modlitwy w tej ważnej intencji, podejmujcie inicjatywy modlitewne w waszych parafiach, kontynuujcie modlitwę „zgiętych kolan” w każdy I-szy czwartek miesiąca, a może nawet rozszerzcie ją na każdy czwartek w ciągu roku. Niech przejmą nas słowa św. Jana Pawła II „Oby wszystkie wspólnoty kościelne stały się “autentycznymi szkołami modlitwy”, gdzie błaga się o to, by nie zabrakło robotników na wielkim polu pracy apostołskiej”. (Orędzie na LXI Światowy Dzień Modlitw o Powołania, 2003).

Ale oprócz modlitwy, która zawsze jest pierwszym i najważniejszym środkiem budzenia nowych powołań duchownych potrzebna jest głęboka refleksja nad stanem naszej wiary, nad kondycją duchową naszych parafii, nad stanem duszpasterstwa rodzin i młodzieży w naszej archidiecezji. Papież Franciszek naucza: „wszelkie duszpasterstwo jest duszpasterstwem powołaniowym, wszelka formacja jest powołaniowa i wszelka duchowość jest powołaniowa” (CHV 254). Zapytajmy więc: **jak to jest z naszą wiarą, że z liczącej od kilkuset do kilku tysięcy osób w parafii przez kilkanaście czy kilkadziesiąt już lat nie znalazł się ani jeden młody człowiek wychowany w rodzinie głęboko wierzącej i prowadzony przez kapłanów i katechetów, który odkryłby w sobie głos wzywającego go Chrystusa: „Pójdź za Mną”?** Jak to się stało, że istniejące wspólnoty młodzieżowe nie są już kolebką nowych powołań? Przecież rzeczą pewną jest, że Chrystus wzywa w każdym miejscu i w każdym czasie. A skoro powołania nie ujawniają się, to stąd tylko jeden wniosek:

MAMY OŚMIU NOWYCH MINISTRANTÓW!

22 grudnia ośmiu kandydatów, przygotowujących się od kilku miesięcy do bycia ministrantem, przeżyło wraz ze swoimi rodzicami, księżmi i całą wspólnotą parafialną piękny obrzęd przyjęcia do Liturgicznej Służby Ołtarza w parafii św. Stanisława Kostki w Częstochowie. Gratulujemy im, ich rodzicom i zapraszamy kolejnych kandydatów do ołtarza.!

ABC PARAFII:

1. **MSZE ŚWIĘTE: Niedziele i uroczystości:** 8.00, 10.00, 12.00, 18.00;
dni powszednie: 7.00, 18.00
2. **KANCELARIA:** poniedziałek – piątek godz. 16.30 – 17.30
3. **ADRES:** ul. gen. M. Dąbkowskiego 42, 42-217 Częstochowa
4. **TELEFON:** 34 3244027, 34 3244855
5. **E-MAIL:** parafia@kostka.czyst.pl
6. **STRONA INTERNETOWA:** www.kostka.czyst.pl
7. **KONTO PARAFIALNE:** 42 1050 1142 1000 0090 3192 6695

DUCHOWE USYNOWIENIE KAPŁANA

Istniejące od kilku lat Dzieło Duchowej Adopcji Kapłanów ma na celu modlitewne wspieranie księży w ich niełatwej posłudze. Przystępując do DDAK mogą wspierać modlitewnie kapłanów na stałe (do końca życia), bądź przez wybrany dowolny okres – dni, tygodni, miesięcy, lat. Sam decyduję nie tylko o tym, na jaki czas podejmuję zobowiązanie, ale również sam wybieram modlitwy, którymi codziennie wspieram wybraną przez siebie osobę, która przyjęła sakrament święceń (diakona, prezbitera, biskupa). Kapłan może być objęty opieką wielu duchowych adopcji. Można się również modlić za kapłana, który już odszedł do Pana, aby wyprosić mu niebo.

Podejmując się duchowej adopcji kapłana, zobowiązuję się do codziennej, wybranej przez siebie modlitwy. Każdego dnia może ona być inna. Jeśli spełniam ten warunek, adopcja jest ważna, a nawet jeśli zdarzy mi się z różnych przyczyn odmówić swojej modlitwy, powinienem na następny dzień dodatkowo zmówić modlitwy wynagradzające. Jest to dobrowolne zobowiązanie, dlatego niewypełnienie go „nie obciąża” grzechem. Niemniej jednak należy postępować roztropnie, bo przecież podjęcie takiego zobowiązania jest obietnicą w sumieniu składaną kapłanowi – w żadnym wypadku nie członkom DDAK. Zresztą w każdej chwili mogą zrezygnować z podjętego zobowiązania, ale koniecznie muszą o tym poinformować mailowo, bo wówczas może ktoś inny podjąć się dalszej adopcji kapłana, za którego się modliłem. Wymagana codzienna modlitwa przy duchowej adopcji jest niezbędnym minimum.

Przy podjętym zobowiązaniu w DDAK zaleca się, aby dodatkowo, w miarę indywidualnych możliwości co najmniej raz w miesiącu uczestniczyć we Mszy św. w intencji wybranego księdza czy zakonnika (wystarczy wzbudzić intencję w sercu). I co najmniej raz w miesiącu odmówić Różaniec bądź Jego Cząstkę; co najmniej raz w miesiącu odmówić Koronkę do Bożego Miłosierdzia.

Zgłoszenie można wysłać w postaci formularza, który jest zamieszczony na stronie internetowej: <https://ddak.word-press.com/zgloszenie> lub mailowo na adres założycielki DDAK: sandra.kwiecien@gmail.com, podając wymagane informacje. Formularz automatycznie dopisuje wszystkie dane do bazy na stronie i również automatycznie wysyła informację o przystąpieniu do akcji. To oszczędza pracy członkom DDAK, którzy zaangażowali się w to dzieło z potrzeby serca, poświęcili swój czas i środki finansowe. W mailu należy podać:

- swoje imię i nazwisko,
- imię i nazwisko kapłana zgłaszanego do adopcji,
- czas trwania zadeklarowanego zobowiązania z datą jego rozpoczęcia,
- diecezję, w której posługuje kapłan,
- informację o tym, czy adoptowany kapłan ma być powiadomiony, kto objął go opieką modlitewną, czy też nie

(fr. artykułu: Witolda Iwańczaka, *Duchowe usynowienie kapłana*, „Niedziela” nr 25, 18 czerwca 2017, s. 24-25)

młody człowiek nie odkrywa Jezusowego wezwania, albo odkrywszy je z różnych powodów odrzuca. I bardzo często nie jest to wina samego młodego człowieka, tylko wszystkich środowisk, które tego powołania nie pomagają mu odkryć, albo co najboleśniej, swoim zgorzeniem kapłańskim czy rodzinnym gaszą i zniechęcają do niego. To ostatecznie bowiem nie demografia i uwarunkowania socjologiczne i psychologiczne są pierwszą przyczyną braku powołań. Są to przyczyny niewątpliwie ważne lecz drugorzędne. Pierwszorzędną przyczyną braku odpowiedzi na wezwanie do służby Bożej będzie zawsze brak ufnej wiary i brak otwarcia środowisk wiary sprzyjających budzeniu nowych powołań i towarzyszeniu im. Autentyczna wiara i inspirowany nią wybór powołania nie cofa się przed żadnego rodzaju trudnościami. A jak nas uczy historia Kościoła silna wiara nie cofa się nawet przed sprzeciwem najbliższych czy też przed męczeństwem.

Dlatego też podniesionym głosem adwentowym, na wzór św. Jana Chrzciciela wzywam do wspólnego rachunku sumienia na tym odcinku: rodziny, poszczególne parafie, środowiska kościelne. Czy jesteśmy tego świadomi, że **istnieją w naszej archidiecezji parafie, które w swej krótszej czy dłuższej historii nie wydały ani jednego powołania kapłańskiego czy zakonnego. Na 312 parafii w archidiecezji w ostatnim ćwierćwieczu z blisko połowy parafii nie wyszedł ani jeden kapłan.** A przecież w tych parafiach od wielu lat pracują kapłani pochodzący z innych wspólnot parafialnych, czy nawet z innych diecezji. Wierni więc korzystają z ich posługi kapłańskiej sami nie wnosząc do skarbcza duchowego archidiecezji, żadnego powołania duchownego.

Św. Jan Paweł II uczył o takich parafiach: „Wspólnota uboga w powołania czyni uboższym cały Kościół; natomiast wspólnota bogata w powołania stanowi bogactwo całego Kościoła”. I powtarzał z uporem: „powołania są wyraźnym znakiem żywotności wspólnoty kościelnej. Któż bowiem może zaprzeczyć, że płodność jest jedną z najbardziej oczywistych cech istoty żyjącej? Wspólnota bez powołań jest jak rodzina bez dzieci. Czy w takim wypadku nie obawiamy się, że nasza wspólnota mało kocha Pana Boga i Jego Kościół” (*Orędzie na XXIII Światowy Dzień Modlitwy o Powołania, 1986*).

Idźmy także za zachętą papieża Franciszka, aby oprócz modlitwy odważyć się również młodym ludziom proponować stan kapłański czy zakonny: „Jeśli wyjdziemy z przekonania, że Duch Święty nadal budzi powołania do kapłaństwa i życia zakonnego, to możemy „ponownie zarzucić sieci” w imię Pana, z całą ufnością. Możemy i musimy odważyć się, by powiedzieć każdemu młodemu człowiekowi, by zastanowił się nad możliwością pójścia tą drogą” (*CHV, 274*).

Pragnę także zwrócić się w tym momencie wprost do młodych, którzy słuchają tych słów i powtórzyć za papieżem Franciszkiem: „Jezus idzie między nami, tak jak to czynił w Galilei. Przechodzi przez nasze ulice, zatrzymuje się i patrzy nam w oczy, bez pośpiechu. Jego powołanie jest pociągające i fascynujące” (*CHV, 277*). Kiedy Pan wzbudza powołanie, nie tylko myśli o tym, kim jesteś, ale o tym wszystkim, czym wraz z Nim i innymi możesz się stać” (*CHV, 289*). Drodzy młodzi nie odmawiajcie Jezusowi, gdy usłyszycie Jego pełne miłości zaproszenie do pójścia za Nim (*fragment Słowa Arcybiskupa Wacława Depo, Metropolity Częstochowskiego na III Niedzielę Adwentu 2019*)

NASZ KLERYK KAROL JUŻ W SUTANNIE!

8 grudnia, w Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, w Wyższym Seminarium Duchownym miały miejsce OBLÓCZYNY, podczas których klerycy III roku założyli na siebie po raz pierwszy strój duchowny, sutannę. Wśród nich był kleryk naszej parafii KAROL IWAŃCZAK. Gratulujemy mu, życzymy wytrwałości w powołaniu i obejmujemy go szczególną pamięcią i modlitwą. Na następnej stronie można przeczytać krótkie świadectwo naszego kleryka oraz słowa podziękowania wszystkim parafianom za pamięć, troskę i modlitwę.

POWIEDZ, PANIE, CZEGO CHCESZ...

“Każdego z nas Bóg powołał do życia. Każdego z nas Bóg nieustannie powołuje do wypełnienia jakichś zadań. Mnie, o czym na ten moment jestem przekonany, powołał do bycia w seminarium, do wzmożonej modlitwy, do poznawania siebie i kształtowania swojej relacji z Nim. Powołanie to coś, co każdy odkrywa w sobie. Dodam jeszcze, że to odkrywanie powołania nie odbywa się natychmiastowo, ale w dłuższej perspektywie, popartej wieloma próbami. Sztuką w odkryciu swojego powołania jest nieustanne zadawanie sobie pytań: DO CZEGO BÓG MNIE POWOŁUJE, CZEGO ODE MNIE PRAGNIE - i szukanie na nie odpowiedzi. Trzeba to czynić nieustannie, cały czas zawierając Najwyższemu te poszukiwania. Odpowiedzi przychodzą naprawdę w bardzo prostej i jasnej formie. Trzeba tylko chcieć je zobaczyć i właściwie odczytać. Dlatego potrzebna jest nieustanna modlitwa o światło Ducha Świętego.

Ósmego grudnia 2019 roku po długim oczekiwaniu przyjąłem strój duchowny – sutannę. Z tym wydarzeniem zawsze są związane wątpliwości. Czy na

pewno dobrze robię to, czego Bóg chce ode mnie? Otrzymałem kilka odpowiedzi, żebym nie miał wątpliwości. Ponieważ miałem problemy zdrowotne, bałem się o to, jak będzie przebiegało leczenie. Czy uda mi się wyzdrowieć na czas? Później: czy w zakładzie krawieckim zdążą uszyć dla mnie sutannę? Pan Bóg udzielił mi takich odpowiedzi, że nie miałem żadnych wątpliwości. Miejsce w szpitalu na zabieg miałem już po miesiącu od wizyty u lekarza. Sutannę odebrałem w ostatni dzień przed wyjazdem na leczenie, w dodatku bez konieczności nanoszenia jakichkolwiek poprawek. Potem nie miałem komplikacji w trakcie samej operacji i całego leczenia. To wszystko oraz nieustanne wsparcie ze strony księży przełożonych w seminarium, księdza Proboszcza, księdza Andrzeja, kolegów, znajomych i całej rodziny (mam tu na myśli Was Wszystkich - całą parafię) sprawiło, że poczułem się umocniony na swojej drodze.

Kochani, jeszcze raz bardzo dziękuję za modlitwę i proszę o jeszcze. Każdy z nas kleryków potrzebuje takiego rodzaju wsparcia. Czasem sama świadomość, ile osób się za nas modli, potrafi postawić na nogi. Dlatego jeszcze raz proszę o modlitwę, a swoją wdzięczność wyrażam w Mszy świętej w intencji całej Parafii, którą w każdy drugi czwartek miesiąca ofiaruję w Waszej intencji”.

Kl Karol Iwańczak

REKOLEKcje POWOŁANIOWE <i>Powołani aby być x Bogiem.</i>	DZIEŃ OTWARTYCH DRZWI W WYŻSZYM SEMINARIUM DUCHOWNYM W CZĘSTOCHOWIE	DZIEŃ SKUPIENIA <i>Panie, jeśli to Ty jesteś, każ mi przyjść do siebie po wodzie!</i> Mt 14,28
17 - 19 stycznia 2020 r. > Rozpoczęcie: godz. 17.00 > Zakończenie: godz. 14.30	9 maja 2020 r. > Rozpoczęcie: godz. 9.00 > Zakończenie: godz. 14.30	27 czerwca 2020 r. > Rozpoczęcie: godz. 9.00 > Zakończenie: godz. 14.00
Informacje i zgłoszenia: Wyższe Seminarium Duchowne Archidiecezji Częstochowskiej, ul. św. Barbary 41, 42-200 Częstochowa tel. 34 365 12 15 • www.seminarium.czest.pl • e-mail: wsd.czestochowa@gmail.com • /wsd.czestochowa		